

World Press Institute Fellowship 2013

Loppuraportti, Elina Lappalainen

Osallistuin World Press Institutun koulutusohjelmaan Yhdysvalloissa elo-lokakuussa 2013. Ohjelma tarjoaa vuosittain kymmenelle eri puolilta maailmaa valituille toimittajalle mahdollisuuden tutustua laajasti USA:n yhteiskuntaan, talouteen, mediaan ja kulttuuriin. Tänä vuonna erityisiä teemoja olivat maahanmuutto – työn alla olevan lakimuutoksen aiheuttaman keskustelun vuoksi – ja kansallinen turvallisuus (homeland security).

Ohjelma aluksi vietimme kolme viikkoa St. Paul & Minneapolisissa St. Thomasin yliopistolla. Kuulimme muun muassa yliopiston journalismin opettajia ja muita asiantuntijoita seminaarissa. Vierailimme paikallisissa tiedotusvälineissä ja muissa yrityksissä ja organisaatioissa. Minnesotassa teimme kaksi retkeä osavaltion sisällä: pienelle pohjoiselle Elyn kylälle jossa tutustuimme tavallisen amerikkalaisen kylän elämään ja luontoon sekä osavaltion eteläpuolelle Tracyyn missä vierailimme suurella maatilalla.

Ohjelman toinen osa koostui viiden viikon kierroksesta ympäri Yhdysvaltoja. Kaupungit olivat New York, Washington D.C., Tampa, Miami, Atlanta, Austin, Chicago, San Francisco ja Seattle. Vaikuttavimpia kokemuksia kierroksella oli tutustuminen uudenlaisiin tapoihin tehdä kunnianhimoista tutkivaa journalismia mm. ProPublicassa ja Texas Tribunesissa, jotka ovat tuoreita, voittoa tavoittelemattomia toimituksia. Washingtonissa tutustuimme nopeasti – ja kannattavasti – kasvaneeseen Politicoon, josta on tullut merkittävä toimija politiikan uutiskentällä kiitos digiaikaan räätälöidyn ketterän liiketoimintamallinsa.

Uudenlaisten toimitusten ohella vierailimme lukuisissa perinteisissä mediataloissa kuten New York Timesissa, Wall Street Journalissa, Bloombergilla, Reutersilla ja Washington Postissa. Osa vierailuista ja toimitusten johdon kanssa käydyistä keskusteluista oli erittäin kiinnostavia ja hyödyllisiä. Osa jäi enemmän turistikierroksen ja yleisesityksen tasolle. Odotin kuulevani perusteellisempia esityksiä siitä miten nämä mediatalot ovat kehittäneet digitaalista liiketoimintaansa ja miten niiden maksumuurit ovat toimineet. Monissa näistä lehtitaloista painitaan samojen aiheiden kanssa kuin Suomessakin, mutta niilläkään ei ole valmista työkalupakkia ongelmien ratkaisemiseksi.

Oli ainutlaatuista nähdä tiiviissä tahdissa niin monta yhdysvaltalaista osavaltiota ja kaupunkia. Kun ohjelma perustettiin 1961, maailma oli toisenlainen paikka: matkustaminen oli harvinaisempaa, kommunikointi toiselle puolelle maailmaa oli vaikeampaa ennen sosiaalista mediaa, ja ulkomaisia tiedotusvälineitä ei voinut seurata netissä. Siksi ohjelman arvo tutustuttaa Yhdysvaltoihin on vähentynyt aiempaan verrattuna. Silti voin sanoa, että Yhdysvaltojen tuntemukseni todella syveni ja laajeni arvokkaalla tavalla.

Yksi ohjelman parhaista puolista on tutustuminen muihin toimittajiin ympäri maailmaa, yhdeksään kurssitoveriin joista kahden kuukauden kuluessa tulee läheisiä. Uskoakseni tämä ammatillinen verkosto säilyy ja voi olla jatkossa hyödyllinen. Oli kiinnostavaa oppia heidän kauttaan paljon mm. Venäjän, Israelin, Kolumbian, Kiinan, Filippiinien ja Kuwaitin mediasta ja yhteiskunnasta. Itse asiassa monilla näistä kollegoista olisi ollut paljon enemmänkin annettavaa. Olisi ollut suotavaa jos ohjelmaan osallistuvien toimittajien asiantuntemusta olisi hyödynnetty esim. journalismiseminaarissa. Nyt kokemustemme jakaminen jäi epämuodollisten keskustelujen varaan.

Tämän vuoden teema maahanmuutto näkyi ohjelmassamme vahvasti. Tutustuimme muun muassa seremoniaan jossa uudet kansalaiset vannovat uskollisuudenvallansa Yhdysvalloille, kävimme maahanmuuttajille koulutusta tarjoavassa keskuksessa, afrikan-amerikkalaisten yrityskehityskeskuksessa ja vierailimme lukuisissa organisaatioissa jotka tutkivat maahanmuuttoon liittyviä kysymyksiä tai lobbaavat maahanmuuttolakiin muutoksia. Loppua kohden vierailut alkoivat toistaa itseään. Teema oli kiinnostava ja yleissivistävä ja auttoi ymmärtämään paremmin maata, jossa kaikki ns. intiaaneja lukuun ottamatta ovat muualta kotoisin. Ammatillisesti tapaamiset olivat hyödyllisiä lähinnä sen kautta, että maahanmuutto kytkeytyy voimakkaasti talous- ja työllisyyskysymyksiin ja mm. terveystakuuksiin.

Merkittävä osa ohjelmaa ovat yritysvierailut. Minnesota on poikkeuksellisen monen Fortune 500 -yrityksen kotipaikka ja pääsimme tapaamaan useiden alansa suurimpien yritysten johtoa. Maatalousjätti Cargill, elintarvikeyritys General Mills, maailman suurin terveysteknologiayhtiö Medtronic, lannoiteyritys Mosaic ja monialayhtiö 3M ovat myös WPI-ohjelman sponsoreita. Vierailut ja tapaamiset olivat kiinnostavia, esimerkiksi Tampassa kävimme katsomassa Mosaicin suurta fosfaattikaivosta. Taloustoimittajalle näissä tapaamisissa saatu taustatieto ja kontaktit ovat arvokkaita ja sain aineksia useisiin juttuihin myöhemmin kirjoitettavaksi. Osassa kurssilaisia yritysten kytkös ohjelmaan aiheutti kuitenkin huolta journalistisen riippumattomuuden vaarantumisesta.

Osallistujalta WPI-ohjelma vaatii sosiaalisuutta, sopeutumiskykyä ja erilaisten kulttuurien ja ihmisten ymmärtämistä. Yhdeksän viikon ohjelmasta noin puolet asutaan hoteleissa kahden hengen huoneissa. Useina iltoina ohjelmaan kuuluu illanviettoja mm. yhteistyökumppaneiden ja Minnesotassa ns. isäntäperheiden kanssa. Viiden viikon kaupunkierroksella paikkaa vaihdetaan tiiviissä tahdissa ja USA:n lentokentät tulevat tutuiksi.

Ohjelmaa on aiemmista vuosista ilmeisesti hieman kevennetty, aikaa shoppailuun ja turistierroksille jäi joissakin kaupungeissa varsin runsaasti. Aikaa Minnesotassa voisi hieman tiivistääkin suhteessa sen tarjoamaan ammatilliseen hyötyyn. Toisaalta toimitustyön paineessa jää harvoin aikaa ajatella ja hengähtää: siihen WPI-ohjelma tarjoaa mahdollisuuden.

Näillä saatesanoilla suosittelen ohjelmaa suomalaisille kollegoilleni.